

ger. Men så taber vi også noget, fordi der gennemføres to forslag, som ubestrideligt er konservative fodaftryk på aftalen, nemlig forhøjelsen af standardfradraget for ejerboliger – med have – og det første trin i afskaffelsen af formueskatten.

Jeg vil godt sige om det sidste, som jo har spillet en meget stor rolle i SF's og Enhedslistens kritik, at der er to former for ros, jeg ikke kan modtage i anledning af denne aftale. Den ene form for ros er, at jeg afskaffer formueskatten eller medvirker til det, og den anden form for ros er den mere spidsfindige, hvor man siger: Hvor var det dog godt, I fik lavet en aftale mellem regeringen og De Konservative, men I skulle under ingen omstændigheder have taget formueskatten med. Den ros kan jeg ikke modtage, for en sådan aftale kunne ikke være lavet, medmindre vi havde taget formueskatten med. De, der har det på den måde, må bare tage stilling til, hvad de synes, vi skulle have gjort. Skulle vi have taget formueskatten med, eller skulle vi ikke have lavet nogen aftale? Det vil jeg helt overlade til seere og lyttere i salen og andre steder at tage stilling til.

Afslutningsvis vil jeg rette en tak til med- og modspillere i forløbet og naturligvis en ganske særlig tak til de partier, der endte med at løse opgaven, men også en tak til de mange mennesker, der har stået bag arbejdet med det store puslespil. Det gælder den meget dygtige embedsstab i Finansministeriet og ude i de enkelte ressortministerier, der jo også i meget høj grad har været på overarbejde i denne sammenhæng, men jeg vil også ligesom formanden for Finansudvalget udtrykke en tak for den indsats, der er gjort i Finansudvalgets sekretariat, for at vi kunne komme så langt som hertil.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Finansministeren var ked af, at der var så mange SF'ere, der havde deltaget i debatten, og det forstår jeg da ikke. Jeg ville da meget gerne have hørt nogle flere socialdemokrater, f.eks. hr. Risgaard Knudsen, hr. Hardy Hansen, hr. Graversen og fru Sonja Mikkelsen. Jeg ville meget gerne have hørt både dem og endnu flere af alle de socialdemokrater, som sidder og tænker det samme, nemlig at resultatet ikke er særlig godt, uden at ville sige det.

Finansministeren mente, at SF havde det problem, at vi havde store typer fremme imod dette sorte forlig. Jeg vil sige, at vores inspiration har

sådan set været meget enkel. Vi har kigget lidt på de taler, som finansministeren holdt, dengang der var en helt anden finansminister, der hed Henning Dyremose, og så har vi spekuleret lidt på, hvilke taler hr. Lykketoft ville have holdt dengang, hvis finansministeren havde afskaffet formueskatten. Så ville den ikke have fået for lidt, det er jeg fuldstændig sikker på!

Finansministeren siger, at det duer ikke at råbe, at ulven kommer. Problemet er jo, at ulven i vid udstrækning allerede er kommet til mange grupper i samfundet, og det, finansministeren forsøger nu, er at klæde forliget om til at være et fromt lam. Men den går ikke, for arbejdsmarkedsreformen er jo fremlagt, og de skrappe ting er jo vedtaget. Overgangsydelsen forsvinder, nedskæringerne bliver gennemført, og formueskatten bliver fjernet.

Så siger finansministeren, at hele det angreb, SF leverer på det sorte forlig, gør vi bare for at fiske nogle socialdemokratiske stemmer. Jeg må sige, at det er ikke rigtigt. Vi kommer med den kritik, fordi vi mener, det er vigtigt at gøre alt, hvad vi kan, for at standse en asocial politik.

Men det er også rigtigt, at en nødvendig manøvre for at få det forsøg til at lykkes i det lange løb, er faktisk, at nogle socialdemokrater begynder at stemme på SF. Sådan er det jo. Vi møder tit socialdemokrater rundt omkring, som siger: Vi kunne godt tænke os, at Socialdemokratiet samarbejdede noget mere med SF, kan I ikke få dem til det? Og mit svar til dem er: Det kan du! Det kan du, socialdemokratiske vælger! Det er dig, der kan få Socialdemokraterne til at samarbejde noget mere med SF ved at stemme på SF, for det har de respekt for. Det er noget, der flytter noget. Sådan er det jo. Det er mandaterne, der tæller herinde i Folketinget, og hvis SF bliver større på Socialdemokratiets bekostning, kan det godt være, at Socialdemokratiet begynder at kigge til den anden side. Det er det, der skal til.

Finansministeren sagde til sidst, at alt det her var nødvendigt for at få et ansvarligt økonomisk forlig. Lad mig bare henvise til den debat, vi har haft tidligere på dagen. Vores politik ville være bedre for statsfinanserne end den, regeringen har gennemført nu. Forskellen er bare, at den milliard, regeringen nu har brugt til at fjerne formueskat og andre ting og sager i den boldgade, ville vi bruge på at skabe bedre vilkår for de arbejdsløse gennem ordinære job. Det er hele forskellen.